

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

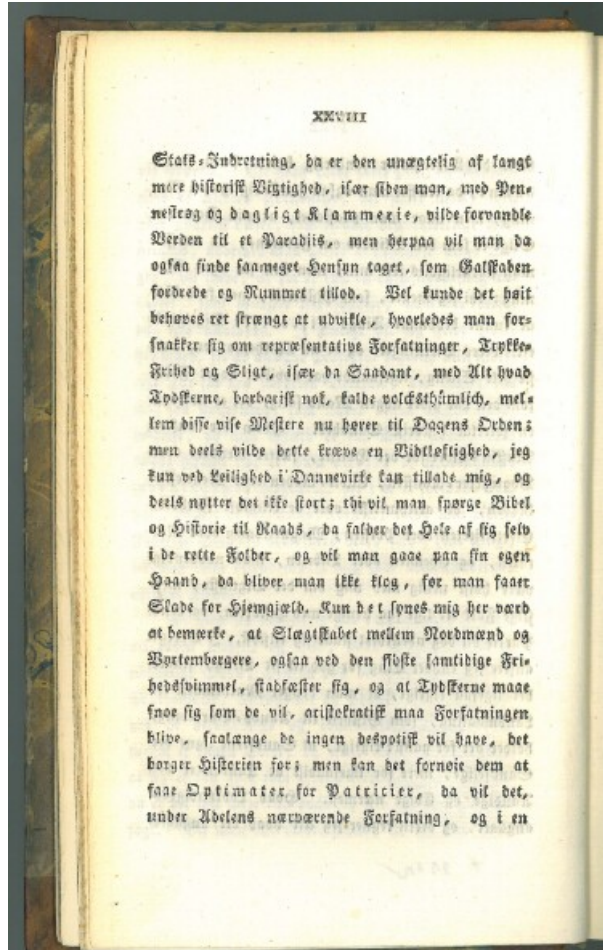
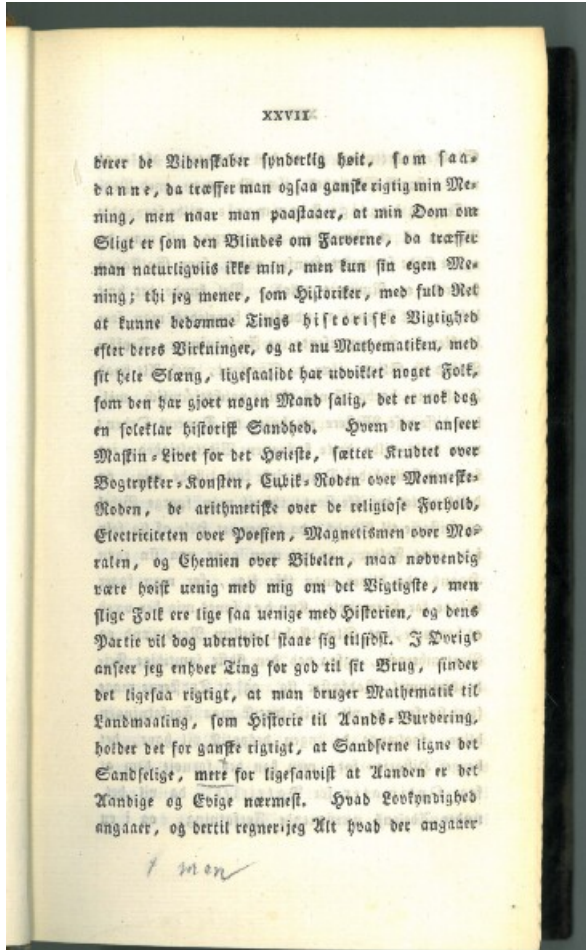
Titel: Udrag fra Udsigt over Verdens-Krøniken fornemmelig i det Lutherske Tidsrum

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. XXVI. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1817_309A-txt-shoot-idm512/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

saadan Guldbæder, neppe falde bænkelig. Skalde jeg endnu tilføje Noget, da maatte det være, hvad der synes mig solekkest, at vor Tid, selv om den, hvad den for Mestliden neppe er, var skicket til noget Gødt, allermindst af alle Tidstænder er skicket til at drage Nytte af Rigedage, Parliamenter, Senater, Conventer, Stor-Rhinge, eller hvad man vil kalde dem; thi det var kun mueligt, saalænge Udel og Geistlighed vare Hoved-Mændene baade i Rigdom og Kundskab, nu derimod skal enten de der fattes Kundskab stemme for sig selv, eller de der har den stemme for andre, og med begge Dele kan man indse, at Folket er saare ilde tjent, ligesom og Erfaring daglig stadfæster det. Det Folk, som for nærværende Tid ikke tør betroe sin Konge Enevolds-Magten, har neppe Valget imellem Andet, end at komme i de Riges Lomme, eller gjøre Oprør, indtil den Rigste eller Trodsfæste gjør dem til loevne Tælle, og den eneste betimelige Kampning af Konge-Magten vilde uden tvivl være en temmelig uindskrænket Trykke-Frihed, med de skarpeste og strengste Forholds-Regler mod al Anonymitet og Pseudonymitet; thi de Bogstørde ere vist nu Folkens naturlige Repræsentanter, Grunde man veies, ikke Stemmer tællés, og hvem der vil tale med om vigtige Ting, maa ligesaa vel være sit

Navn-bekjendt nu, som forbum paa Rigedagene, den som ikke især naar Lovene hjemlede ham Ret dertil, turde tage Ordet fra Munden, af Frygt for Skaar i sin timelige Lykke, maatte længe nok staa, som jo enhver saadan tier i Parliamenter og paa Støttinge, uden at dog Sandhed forties, naar den er Forsamlingen kjær, og med et Folk, som for Sandhed Intet tør være, er Intet at gjøre. For Næsten er det klart, at under alle Forsatninger er den, og kun den, frie, som frygter Gud og intet Menneske, samt at kun det Folk kan faae en god Forsatning, der søger sin Lykke, ikke i den, men kun i det der nødvendig frembringer den; i Guds-frygt, Dyd og Videnskabelighed. Alt, som Stats-Indretning er derfor kjæbt, om Keiserens Sjæle; thi hvad der ikke historisk rigtig udvikler sig af Folket, ligger ei heller i det, og hvad man kliner paa, det regner af. Koetere kan jeg besvare den Anse, at mangen tvivl Strikent, som dog har, hvad man kalder et Navn, er enten slet ikke, eller dog kun netop nævnt; thi der vilde større Væger til, som det skulde undgaaes, og man sigte hvad man vil, saa er dog Univerfal-Historien og Lydslands Literatur: Historie, ikke saa ganske Gødt og det Samme. Neppe har jeg oversprunget Noget, som gav Religion, Væste og